

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 582/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti V. s. r. o., B., zastúpenej advokátkou JUDr. E. K., P., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob 287/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti V. s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. augusta 2013 doručená sťažnosť spoločnosti V. s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej vecí

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob 287/2012.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) podala 31. júla 2006 žalobu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy vo výške 1 024 582,12 €. Konanie je vedené proti Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

Sťažovateľka v ďalšom uviedla:

„S akcentom na 7 rokov pretrvávajúci stav neistoty sťažovateľa v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I a Krajskom súde v Bratislave... podal sťažovateľ postupne 2 sťažnosti na prietahy ako predsedníčke Okresného súdu Bratislava I a to dňa 23. 04. 2013..., tak aj predsedovi Krajského súdu v Bratislave listom zo dňa 06. 07. 2013...

Obe sťažnosti na prietahy vzhľadom na odvolacie konanie o odvolaní odporkyne... nakoniec vybavila predsedníčka Krajského súdu v Bratislave listami po spoločnou spisovou značkou Spr. 2199/2013 zo dňa 10. 07. 2013...

Odpoveďou podpredsedníčky Krajského súdu v Bratislave listom Spr. 2199/2013 zo dňa 10. 07. 2013... bolo skonštatované..., že sťažnosť na prietahy zavinené porušovateľom v odvolacom konaní č. k. 1 Cob 287/2012 je dôvodná..., že boli zistené prietahy zavinené súdom nečinnosťou a nerozhodnutím odvolacieho súdu o odvolaní odporcu od 20. 07. 2012 , teda viac ako 1 rok , čo dlá sťažovateľa v kompenzačnom konaní dlá judikatúry ESĽP nie je prípustným.

Na prietahoch zavinených porušovateľom sa sťažovateľ nepodieľal a ani za ne nezodpovedná. Vec, v kontexte neistoty sťažovateľa o výsledok kompenzačného konania voči Slovenskej republike trvajúcej už viac ako 7 rokov, má pre neho mimoriadny význam.

Je teda nesporné, že postup porušovateľa v danej kompenzačnej veci nevedie k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa o výsledok odvolacieho konania ako aj o výsledok konania pred prvostupňovým súdom, teda o výsledok konania ako celku.

Sťažovateľ vníma pasivitu a neefektívne, zmätočné konanie porušovateľa ako odmietnutie spravodlivosti súdneho konania.

Konanie v danej veci nie je zložité po skutkovej a právnej stránke.

Sťažovateľ od počiatku mal a má iba záujem na zákonnom a spravodlivom rozhodnutí súdu v predmetnej kompenzačnej veci v primeranej lehote, čo porušovateľ zjavne naďalej neprípustne ignoruje...

Sťažovateľ... má v kompenzačnom konaní č. k. 32 Cb/98/2006 vedenom na Okresnom súde Bratislava I voči SR v zast. Ministerstvom spravodlivosti SR titulom náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej mu exekútorom za účinnosti zák. č. 514/2003 Z. z. postavenie navrhovateľa.

V čase podania ústavnej sťažnosti boli a sú zo strany porušovateľa činené prietahy v odvolacom konaní o odvolaní odporkyne vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 1 Cob 287/2012 v trvaní už viac ako 1 rok a to od 20. 07. 2012, čo bolo skonštatované aj listom podpredsedníčky Krajského súdu v Bratislave Spr. 2199/2013 zo dňa 17. 7. 2013.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti V. s. r. o. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a právo prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní č. k. 1 Cob 287/2012 porušené boli.

2. Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 1 Cob 287/2012 konal bez zbytočných prietahov a rozhodol o odvolaní.

3. Obchodnej spoločnosti V. s. r. o. priznáva finančné zadostučinenie v sume 1.200,- €, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti V. s. r. o. priznáva úhradu trov konania v sume 269,58 €, ktoré je Okresný súd Bratislava I v Bratislave povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. E. K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z petitu sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka v sťažnosti namieta postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob 287/2012. Tým, že krajský súd o jej veci rozhodoval zdlhavo, došlo podľa nej k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa judikatúry ústavného súdu nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov

zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00, I. ÚS 35/01, II. ÚS 57/01, II. ÚS 34/2011).

Podľa zistenia ústavného súdu po podaní odvolania sťažovateľkou proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 32 Cb 98/2006 z 12. júna 2012 bol spis 20. júla 2012 doručený krajskému súdu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 1 Cob 287/2012. Krajský súd vo veci rozhodol uznesením z 27. augusta 2013. Konanie na krajskom súde teda trvalo rok a jeden mesiac.

Podľa názoru ústavného súdu trvanie odvolacieho konania nemalo takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky.

Ústavný súd preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2013